

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 8 november 2022
(OR. en)

14452/22

FISC 214
ECOFIN 1131

LÄGESRAPPORT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Delegationerna
Föreg. dok. nr:	13970/22 FISC 209 ECOFIN 1083
Ärende:	Rådets slutsatser om reformen av uppförandekoden för företagsbeskattning

För delegationerna bifogas rådets slutsatser om reformen av uppförandekoden (företagsbeskattning). Rådet godkände dessa slutsatser vid sitt möte den 8 november 2022.

Rådets slutsatser
om reformen av uppförandekoden för företagsbeskattning

Rådet

- VÄLKOMNAR reformen av uppförandekoden (företagsbeskattning); NOTERAR i detta avseende att uppförandekodsgruppens arbete avgränsas av dess mandat i enlighet med uppförandekoden (företagsbeskattning); ERINRAR om att uppförandekoden (företagsbeskattning) är ett politiskt åtagande och inte påverkar medlemsstaternas rättigheter och skyldigheter eller medlemsstaternas och unionens respektive befogenhetsområden enligt fördragen och UPPMANAR uppförandekodsgruppen att fortsätta sitt arbete med att utveckla eller, när så är lämpligt, se över de överenskomna riktlinjerna för att öka tydligheten och lägga fram resultaten för rådet; UPPMANAR särskilt uppförandekodsgruppen att för rådets godkännande utarbeta och lägga fram förslag till riktlinjer om specifika skattemässiga förhållanden med allmän tillämplighet som omfattas av den reviderade uppförandekoden (företagsbeskattning),
- VÄLKOMNAR de åtgärder som vidtagits för att öka insynen i uppförandekodsgruppen och förbättra dess kommunikation till allmänheten; NOTERAR i detta avseende att det i den reviderade uppförandekoden (företagsbeskattning) anges att slutdokumenten kommer att offentliggöras när de har godkänts av rådet och att ytterligare dokument vid behov kommer att offentliggöras i enlighet med tillämpliga regler; UPPMANAR uppförandekodsgruppen att undersöka ytterligare åtgärder i enlighet med tillämpliga regler och att lämna en rapport om detta till rådet senast den 30 juni 2023,
- GODKÄNNER resolutionen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om en reviderad uppförandekod för företagsbeskattning, enligt bilagan till denna not.

**RESOLUTION AV RÅDET OCH FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERNAS
REGERINGAR, FÖRSAMLADE I RÅDET, OM EN REVIDERAD UPPFÖRANDEKOD
FÖR FÖRETAGSBESKATTNING**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD OCH FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERNAS
REGERINGAR, FÖRSAMLADE I RÅDET,

SOM ERINRAR OM Ekofinrådets slutsatser av den 1 december 1997 om skattepolitik mot
bakgrund av att samordnade insatser är nödvändiga på europeisk nivå för att minska
snedvridningarna på den inre marknaden, för att förhindra betydande skattebortfall och för att ge
skattestrukturerna en mer sysselsättningsvänlig inriktning,

SOM ERINRAR OM resolutionen av rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar,
församlade i rådet av den 1 december 1997 om en uppförandekod för företagsbeskattning,

SOM ERINRAR OM rådets slutsatser av den 5 december 2017 om EU:s förteckning över icke
samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet och den senaste internationella utvecklingen i
kampen mot skatteflykt och skatteundandragande,

SOM ERKÄNNER att rättvis konkurrens har positiva effekter och att det är nödvändigt att
konsolidera Europeiska unionens och medlemsstaternas internationella konkurrensförmåga, men
samtidigt noterar att vissa skatteåtgärder kan få skadliga effekter,

SOM UNDERSTRYKER att uppförandekoden innebär ett politiskt åtagande och följaktligen inte
påverkar vare sig medlemsstaternas rättigheter och skyldigheter eller medlemsstaternas och
unionens respektive behörighet enligt fördragen,

SOM UNDERSTRYKER att uppförandekodsgruppen fungerar som en kollegial grupp mellan medlemsstaterna och får outhärligt stöd från kommissionen,

SOM ÄR MEDVETNA OM det framgångsrika arbetet i uppförandekodsgruppen med dess valda ordförande, vilket har gjort det möjligt att avveckla ett stort antal skatteåtgärder och att inrätta en ram för konstruktivt samarbete med tredjeländer och jurisdiktioner,

SOM NOTERAR att gruppens sekretariatsfunktioner utförs av rådets generalsekretariat,

SOM ÄR MEDVETNA OM att det, för att underlätta uppförandekodsgruppens framgångsrika arbete, utarbetas överenskomna riktlinjer med relevans för förfarandemässiga aspekter samt överenskomna riktlinjer med relevans för sakfrågor, och att alla sådana riktlinjer offentliggörs,

SOM därför PÅ NYTT BEKRÄFTAR det fortsatta behovet av en uppförandekod för företagsbeskattning för att hindra skadliga skatteåtgärder,

SOM BETONAR att en rättvis behandling inom EU och med avseende på tredjeländer och skattejurisdiktioner även fortsättningsvis är avgörande för ett enhetligt genomförande av uppförandekodens principer,

SOM UPPREPAR sin beredvillighet att hålla tillämpningen av uppförandekoden för företagsbeskattning så transparent som möjligt utan att äventyra den konfidentialitet som behövs för ett tillitsfullt utbyte av åsikter och känslig information mellan gruppens medlemmar samt med tredjeländer och skattejurisdiktioner, eftersom detta säkerställer ett effektivt och resultatinriktat arbete inom ramen för uppförandekoden,

SOM BEAKTAR att den befintliga uppförandekoden för företagsbeskattning, som återges i resolutionen av rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet av den 1 december 1997 bör revideras så att den kan bemöta nya utmaningar så effektivt som möjligt i en alltmer globaliserad och digitaliserad ekonomisk miljö,

GODKÄNNER HÄRMED FÖLJANDE REVIDERADE UPPFÖRANDEKOD FÖR FÖRETAGSBESKATTNING.

Skatteåtgärder som avses

A. Utan att det påverkar medlemsstaternas och unionens respektive behörighet avser denna uppförandekod på företagsbeskattningens område (*uppförandekoden*) de förmånliga skatteåtgärder och skattemässiga förhållanden med allmän tillämplighet som har, eller kan få, betydande inverkan på var inom unionen affärsverksamhet förläggs.

Affärsverksamhet omfattar här även all verksamhet som utförs inom en företagsgrupp.

De förmånliga skatteåtgärder och skattemässiga förhållanden med allmän tillämplighet (gemensamt kallade *skatteåtgärder*) som avses i uppförandekoden innefattar både bestämmelser i lagar eller andra författningar och administrativ praxis.

B.1 Inom det tillämpningsområde som anges i punkt A ska förmånliga skatteåtgärder som innebär en påtagligt lägre effektiv beskattningsnivå, inbegripet nollbeskattning, än de som normalt tillämpas i medlemsstaten i fråga, anses vara potentiellt skadliga och följaktligen omfattas av denna uppförandekod.

En sådan beskattningsnivå kan vara en följd av den nominella skattesatsen, beskattningsunderlaget eller andra relevanta faktorer.

Vid bedömningen av om dessa åtgärder är skadliga bör det bland annat tas hänsyn till

1. om förmånerna i praktiken eller rättsligt är fullständigt avgränsade från den inhemska ekonomin, exempelvis att de beviljas endast dem som inte är bosatta i medlemsstaten i fråga eller beviljas beträffande transaktioner med personer som inte är bosatta där, eller att de inte påverkar det nationella beskattningsunderlaget, eller
2. om förmånerna beviljas även om det inte förekommer någon egentlig ekonomisk verksamhet eller egentlig ekonomisk närvaro i den medlemsstat som erbjuder dessa skatteförmåner, eller

3. om reglerna för beräkning av vinsten från en verksamhet inom en multinationell företagsgrupp avviker från internationellt allmänt vedertagna principer, särskilt de regler som godkänts av OECD, eller

4. om skatteåtgärderna saknar transparens, inbegripet om lagstiftningen tillämpas mindre strikt och icke-transparent på administrativ nivå.

B.2 Inom det tillämpningsområde som anges i punkt A ska skattemässiga förhållanden med allmän tillämplighet i en medlemsstat, som skapar möjligheter till dubbel icke-beskattning eller som kan leda till dubbel eller flerfaldig användning av skattefördelar i samband med samma utgifter, inkomstbelopp eller kedja av transaktioner, anses vara potentiellt skadliga och följaktligen omfattas av denna uppförandekod.

Sådana effekter kan uppstå till följd av varje annan relevant aspekt av en medlemsstats nationella skattesystem som leder till lägre skattskyldighet, inbegripet avsaknad av skattskyldighet, än den nominella skattesatsen eller latent skatter som en del i ett system med fördelningsbeskattning.

Vid bedömningen av om ett skattemässigt förhållande med allmän tillämplighet i en medlemsstat är skadligt bör man ta hänsyn till följande kumulativa kriterier och förekomsten av ett direkt orsakssamband mellan dem:

1. Det skattemässiga förhållandet med allmän tillämplighet åtföljs inte av lämpliga bestämmelser mot missbruk eller andra adekvata säkerhetsåtgärder, och leder därmed till dubbel icke-beskattning eller möjliggör dubbel eller flerfaldig användning av skattefördelar i samband med samma utgifter, inkomstbelopp eller kedja av transaktioner.

2. Det skattemässiga förhållandet med allmän tillämplighet har betydande inverkan på var inom unionen affärsverksamhet förläggs. Vid bedömningen av om det skattemässiga förhållandet är en betydande faktor vid fastställandet av var inom unionen affärsverksamhet förläggs bör uppförandekodsgruppen (företagsbeskattning) (*gruppen*) beakta det faktum att platsen för affärsverksamheten också kan påverkas av andra omständigheter än skattemässiga förhållanden.

Frysning och avveckling

Frysning

C. Medlemsstaterna åtar sig att inte införa nya skatteåtgärder som är skadliga enligt denna uppförandekod. Medlemsstaterna ska därför respektera de principer som ligger till grund för uppförandekoden när de utformar sin framtida politik och ska ta vederbörlig hänsyn till den utvärdering som avses i punkterna E–I nedan när de bedömer huruvida nya skatteåtgärder har skadliga effekter.

Avveckling

D. Medlemsstaterna åtar sig att se över sina nuvarande bestämmelser och gällande praxis mot bakgrund av de principer som ligger till grund för uppförandekoden och den utvärdering som beskrivs i punkterna E–I nedan. Medlemsstaterna ska vid behov ändra dessa bestämmelser och denna praxis i syfte att avskaffa varje skadlig skatteåtgärd, eller anta lämpliga bestämmelser mot missbruk eller andra adekvata skyddsåtgärder avseende skadliga skatteåtgärder, så snart som möjligt med hänsyn till de diskussioner rådet har efter utvärderingen.

Utvärdering

Anmälan

E.1 I enlighet med principen om insyn och öppenhet ska medlemsstaterna vid slutet av varje kalenderår informera varandra om de befintliga eller föreslagna skatteåtgärder som kan omfattas av uppförandekodens tillämpningsområde.

De berörda medlemsstaterna får också informera varandra om andra befintliga eller föreslagna skatteåtgärder om de vill få visshet om åtgärdernas överensstämmelse med uppförandekoden.

I avsaknad av en anmälan enligt första och andra styckena anmodas medlemsstaterna att på begäran av en annan medlemsstat eller kommissionen lämna information om varje skatteåtgärd som förefaller omfattas av uppförandekodens tillämpningsområde. Om det krävs att de planerade skatteåtgärderna blir föremål för omröstning i parlamentet, får den information som avses ovan översändas efter det att parlamentet har underrättats.

E.2 En medlemsstats skatteåtgärder som inte har anmälts i enlighet med punkt E.1 får anmälas till gruppen på begäran av en annan medlemsstat eller kommissionen. Innan sådana skatteåtgärder anmäls till gruppen bör den översändande medlemsstaten eller kommissionen informera den berörda medlemsstaten.

När det gäller skattemässiga förhållanden med allmän tillämplighet bör den översändande medlemsstaten eller kommissionen förelägga gruppen all information

i) som rimligen tyder på att det skattemässiga förhållandet har minst en av de effekter som beskrivs i punkt B.2, och

ii) som rimligen kan leda till ett fastställande av en potentiellt betydande inverkan på var i unionen affärsverksamhet förläggs.

Överenskommen beskrivning

F.1 Varje medlemsstat eller kommissionen kan begära att få diskutera en medlemsstats skatteåtgärder som anmälts enligt punkterna E.1 och E.2, samt att få yttra sig om dem. Medlemsstaterna beslutar sedan om de ska följa upp detta och utarbeta en överenskommen beskrivning av en sådan åtgärd.

Bedömning

F.2 Den överenskomna beskrivningen ska göra det möjligt att mot bakgrund av de effekter skatteåtgärderna i fråga kan få inom unionen göra en bedömning av huruvida de är skadliga. Avseende förmånliga skatteåtgärder ska vid denna bedömning hänsyn tas till alla de faktorer som anges i punkt B.1. Avseende skattemässiga förhållanden med allmän tillämplighet ska vid denna bedömning hänsyn tas till alla de faktorer som anges i punkt B.2 och till riktlinjerna i punkt L vad avser specifika skattemässiga förhållanden med allmän tillämplighet.

G. Vid utvärderingen av de anmälda skatteåtgärderna framhåller rådet också behovet av att omsorgsfullt bedöma skatteåtgärdernas effekter på andra medlemsstater, bland annat mot bakgrund av hur den berörda verksamheten effektivt beskattas i hela unionen, och uppmanar gruppen att överväga relevanta ekonomiska faktorer och uppgifter om påverkan som den får kännedom om samt att beakta hur stor och öppen den berörda medlemsstatens ekonomi är.

Om skatteåtgärderna används för att stödja den ekonomiska utvecklingen i bestämda regioner, ska det bedömas om åtgärderna är proportionerliga och ändamålsenliga för det avsedda målet. Vid denna bedömning ska särskild uppmärksamhet ägnas åt de speciella omständigheterna och svårigheterna i regionerna i de yttersta randområdena och på mindre öar, utan att helheten och enhetligheten i unionens rättsordning skadas, inbegripet den inre marknaden och de gemensamma politikområdena.

Förfarande

H. Uppförandekodsgruppen, som inrättades genom rådets slutsatser av den 9 mars 1998, ska fortsätta att bedöma vilka skatteåtgärder som kan ingå i tillämpningsområdet för denna uppförandekod och övervaka att det lämnas information om dessa åtgärder. Rådet uppmanar varje medlemsstat och kommissionen att utse en företrädare på hög nivå och en suppleant som ska företräda dem i denna grupp, i vilken en företrädare från en medlemsstat ska vara ordförande. De valda ordförandena biträds av rådets generalsekretariat, som utför gruppens sekretariatsfunktioner. Gruppen, som ska sammanträda regelbundet, ska välja ut och bedöma skatteåtgärderna i enlighet med bestämmelserna i punkterna E–G. Gruppen ska regelbundet upprätta rapporter om de åtgärder som har bedömts. Rapporterna ska överlämnas till rådet för diskussion. De ska innehålla de överenskomna beskrivningarna och de slutliga bedömningarna av de skatteåtgärder som gruppen har behandlat.

Slutdokumenten ska offentliggöras när de har godkänts av rådet, och ytterligare dokument ska vid behov offentliggöras i enlighet med relevanta regler.

I. Rådet uppmanar kommissionen att biträda gruppen vid allt nödvändigt förberedelsearbete inför gruppens möten samt underlätta informationsutbytet och utvärderingen. Rådet anmodar därför medlemsstaterna att förse kommissionen med den information som avses i punkt E, så att kommissionen kan utarbeta de utkast till beskrivningar och utkast till bedömningar som avses i punkt F. Kommissionen bör utföra liknande uppgifter inom ramen för de bedömningar som avses i punkt N. Kommissionen ska inte delta i gruppens beslutsfattande. Resultaten av gruppens arbete ska valideras av medlemsstaternas företrädare på gruppnivå och överlämnas till rådet för godkännande.

Statligt stöd

J. Rådet noterar att vissa av de skatteåtgärder som omfattas av uppförandekoden kan tänkas ingå i tillämpningsområdet för bestämmelserna om statligt stöd i artiklarna 107–109 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Gruppens arbete ska utföras utan att det påverkar tillämpningen av unionsrätten. Om kommissionen inleder ett förfarande om statligt stöd bör gruppen skjuta upp sin behandling av de berörda åtgärderna tills förfarandet om statligt stöd har avslutats. En preliminär beskrivning av åtgärden, som utformas av kommissionen i nära samråd med den berörda medlemsstaten, får redan lämnas till gruppen. En slutlig beskrivning bör vid behov tillhandahållas så snart förfarandet om statligt stöd har avslutats.

Kamp mot skatteflykt och skatteundandragande

K. Rådet uppmanar medlemsstaterna att samarbeta fullt ut i kampen mot skatteflykt och skatteundandragande, särskilt genom lägligt utbyte av information mellan medlemsstaterna i enlighet med deras nationella lagstiftning, unionsrätten samt internationella standarder.

Rådet uppmanar gruppen att vid behov diskutera frågor av gemensamt intresse som är under diskussion i internationella forum och som omfattas av uppförandekodens tillämpningsområde.

L. Om så anses lämpligt får gruppen också för rådets godkännande lägga fram förslag till allmänna riktlinjer inom dess mandats räckvidd, i den mån som de föreslagna allmänna riktlinjerna inte redan omfattas av unionsrätten. De slutliga riktlinjerna ska offentliggöras när rådet har godkänt dem. I synnerhet ska gruppen för rådets godkännande lägga fram förslag till riktlinjer om specifika skattemässiga förhållanden med allmän tillämplighet som omfattas av punkt B.2, och sådana skattemässiga förhållanden ska bedömas med avseende på medlemsstaterna – i enlighet med föregående bestämmelser i denna kod – med beaktande av sådana riktlinjer.

M. Rådet noterar att bestämmelserna mot missbruk och de defensiva åtgärder som finns i nationella skattelagar och i dubbelbeskattningsavtal spelar en grundläggande roll i kampen mot skatteflykt och skatteundandragande, även i fråga om EU:s externa strategi.

EU:s externa strategi och det geografiska tillämpningsområdet för uppförandekoden för företagsbeskattning

N. Rådet anser att det är lämpligt att de principer som avser att undanröja skadliga skatteåtgärder antas inom ett så stort geografiskt område som möjligt. Därför åtar sig medlemsstaterna att verka för genomförandet av principerna på global nivå genom att söka samarbete med jurisdiktioner utanför unionen, inbegripet via EU:s förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet. Närmare uppgifter om förfarandet för uppförande på förteckningen finns i rådets slutsatser av den 5 december 2017 och senare uppdateringar och revideringar samt i de relevanta förfaranderiktlinjerna för uppföljningen.

Gruppen ska därför göra regelbundna bedömningar av relevanta jurisdiktioner på grundval av objektiva kriterier med avseende på skattetransparens, rättvis beskattning och genomförande av åtgärder mot urholkning av skattebasen och överföring av vinster (BEPS).

Gruppen ska regelbundet informera rådet om de framsteg som görs och ge rådet rekommendationer om uppdateringar och revideringar av förteckningen.

O. Medlemsstaterna åtar sig också att verka för att uppförandekodens principer antas på de territorier där fördraget inte är tillämpligt. Särskilt de medlemsstater som har beroende eller associerade territorier eller som har särskilt ansvar eller särskilda befogenheter i skattehänseende på andra territorier, förutsatt att dessa inte omfattas av EU:s förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet, ska åta sig att inom ramen för sina konstitutionella bestämmelser säkerställa att principerna tillämpas på dessa territorier. I detta sammanhang ska medlemsstaterna lämna lägesrapporter till gruppen, som ska bedöma rapporterna inom ramen för den utvärdering som beskrivs ovan.

Tillämpning, uppföljning och revidering

P. Denna uppförandekod ersätter, från och med den 1 januari 2023, den uppförandekod för företagsbeskattning som återges i resolutionen av rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet av den 1 december 1997. Vad avser skattemässiga förhållanden med allmän tillämplighet enligt definitionen i punkt B.2 ska dock punkterna E.1–F.2 tillämpas från och med den 1 januari 2024, och ska endast användas för åtgärder som antagits eller ändrats den 1 januari 2023 eller senare.

För att säkerställa en väl avvägd och effektiv tillämpning av uppförandekoden uppmanar rådet kommissionen att årligen förelägga rådet en rapport om hur uppförandekoden och det statliga skattestödet tillämpas. Rådet och medlemsstaterna ska när så är lämpligt se över uppförandekodens bestämmelser, särskilt när ny internationell samsyn råder i relevanta frågor.
